

Goedkoop is duurkoop

In duurzaamheidsdiscussies is er een thema waarin vrouwen meer impact kunnen hebben dan mannen. Dat is in de inhoud van onze kledingkast en dat is ons make-up gebruik.

Hier uitsluitend enkele punten over kleding, afgelopen jaar aangekaart door Extinction Rebellion.

De mode-industrie is een van de meest vervuilende industrieën ter wereld. Deze industrie zou wereldwijd staan voor 3000 miljard dollar. Dat vrouwen meer impact hebben dan mannen is omdat de modemarkt voor meer dan 2/3de draait om damesmode.

Modebedrijven hebben niet meer een nieuwe lijn per seizoen maar reageren direct op hetgeen a.h.w. op straat gebeurt. Een beroemde mooie vrouw met een bijzondere nieuwe outfit op sociale media of op de cover van een magazine betekent dat een vergelijkbaar ontwerp van haar outfit binnen de kortste keren te koop is in de winkel. H&M en Zara zijn de sterkste spelers in dit fenomeen dat Quik Response Manufacturing (QRM) en Fast Fashion is gaan heten. [Amancio Ortega is met Zara binnen enkele decennia een van de zeven rijkste mannen ter wereld geworden: 70 miljard dollar.]

In Nederland kopen we (mannen en vrouwen) gemiddeld 46 nieuwe kledingstukken per jaar terwijl we gemiddeld een kledingstuk maar 7 keer dragen voordat we het wegdoen. Per jaar levert dit een afvalberg van 688 miljoen stuks op, alleen al in Nederland. Daarvan wordt nog niet eens de helft gerecycled of hergebruikt. In Amerika is dat nog veel erger. De gemiddelde Amerikaan kocht in 1980 12 stuks kleding per jaar; nu koopt hij 68 stuks kleding per jaar.

De helft hiervan wordt 3 keer of minder gedragen. Gemiddeld wordt ruim 36 kilo kleding per persoon per jaar weggedaan. Maar liefst 90 % van de gedumpte kleding wordt afval of wordt verbrand.

Fast Fashion is making trendy cloths quick, cheap and disposable.

Internet, lageloonlanden en de lage kosten van vlieg-vrachtverkeer hebben bijgedragen aan het ontstaan van Fast Fashion. Of het uitsluitend een 'push-'markt is vraag ik me af. Er is ook een pull-component: kennelijk is er een drang tot vernieuwen. Uniek zijn lijkt voor jongere generaties te zitten in het modieus-up-to-date zijn, meer dan in het hebben van een eigen, persoonlijke kledingstijl.

Enkele weken geleden haalde het huren van kleding het 20.00 uur journaal.

Op internet moet je zoeken onder Kledingbibliotheek of Kledingbieb - alsof boeken en lenen voor de doelgroep taalkundig hetzelfde betekent.

Of dit een fenomeen is dat groot wordt waag ik te betwijfelen.

Per keer dat iets gedragen is wassen of stomen, pakken en bezorgen in het geval van een online-dienst is nog steeds tamelijk CO2 belastend. Uiteraard ligt dit anders voor 1x te dragen dure feestkleding.

De mogelijkheden om met je kleding bij te dragen aan meer duurzaamheid:

- Kleding huren.
- Met verwanten of met vriendinnen die ongeveer dezelfde maat hebben, kun je afspreken om nu en dan kleding aan elkaar uit te lenen of gewoon weg te geven als het niets mankeert.

- Voor een paar tientjes kun je een mooi jasje of rok laten vermaken (re-stylen) bij een kleermaker in de buurt. In dat geval lever je ook een bijdrage aan de lokale economie.
- Koop minder kleren en draag hetgeen je in je garderobe hebt wat langer. (Kleding langer dragen of elk jaar een reeds gebruikt item kopen zou tezamen al gauw de footprint verminderen met "een half miljoen auto's van de weg af".)
- Het is beter om meer geld uit te geven aan een kledingstuk van goede kwaliteit in plaats van aan veel goedkope kleding.

Kortom: goedkoop is duurkoop. Dat was altijd al zo maar nu niet vanuit economisch perspectief, het eigen huishoudboekje, maar vanuit ecologisch perspectief.

Bronnen:

<https://extinctionrebellion.nl/>

https://nl.wikipedia.org/wiki/Amancio_Ortega_Gaona

<https://www.vn.nl/lievelingstrui/>

<https://www.youtube.com/watch?v=xGF3ObOBbac&feature=youtu.be>

[https://www.nrc.nl/nieuws/2020/01/20/jurk-voor-een-avond-a3987364 -
/handelsblad/2020/01/20/](https://www.nrc.nl/nieuws/2020/01/20/jurk-voor-een-avond-a3987364-/handelsblad/2020/01/20/)

